

خاطره دختر آیت‌الله طالقانی از مرضیه دباغ

خانم دباغ از جمله زنان شجاع و مبارز بود، چراکه با توجه به شخصیتی که از ایشان شناختم، او از جمله زنانی بود که در تکنیک‌های مبارزه و جنگ‌های چریکی تبحر زیادی داشت. حتی او در لبنان در زمانی که دکتر چمران و دکتر یزدی در لبنان بودند کنار فلسطینی‌ها برای فلسطین‌ها می‌جنگید ...

به گزارش ایلنا، اعظم طالقانی، دبیرکل جامعه زنان انقلاب اسلامی و فرزند آیت‌الله سید محمود طالقانی، یکی از زنان مبارز انقلابی است که همانند مرضیه دباغ نقش مؤثری در کادرسازی جامعه زنان ایران داشت. به بهانه درگذشت مرضیه دباغ، اعظم طالقانی در یادداشتی که در اختیار «امید ایرانیان» قرار داد، خاطرات خود را از دوست قدیمی‌اش بازگو کرد که متن آن در ادامه می‌آید:

اوایل سال ۵۰، مدرسه رفاه تأسیس شد. مدرسه رفاه مدرسه‌ای بود که اغلب خانواده‌های مبارز، فرزندان‌شان را برای تحصیل به آنجا می‌فرستادند. بعد از آنکه به همراه خواهرانم مدرسه راهنمایی بنیاد علایی را تأسیس کردیم فرزندان آن خانواده‌ها برای دوره راهنمایی به مدرسه بنیاد علایی منتقل می‌شدند و دختران خانم دباغ هم برای تحصیل در مدرسه بنیاد علایی ثبت نام کرده بودند.

آشنایی من با خانم مرضیه دباغ، به واسطه حضور فرزندان‌ش در آنجا صورت گرفت در همان ایام تصادف سختی کردم و در بیمارستان آریا، بستری شدم. همزمان با بستری شدنم، خانم دباغ نیز در آن بیمارستان بستری بودند.

از این جهت گاهی با هم ، هم کلام می‌شدیم و در یکی از روزها، میان صحبت‌های ایشان متوجه شدم که او را از زندان به بیمارستان منتقل کردند، چراکه او را در زندان مورد آزار و اذیت قرار داده و حتی یکی از دختران او را برابر او آزار داده بودند. به دلیل شکنجه‌ها و آزارها، ایشان دچار بیماری عفونی می‌شوند اما هیچ‌گونه رسیدگی و مداوایی برایشان انجام نمی‌شود.

بر اساس گفته‌های خانم دباغ، روزی رئیس زندان در سلول او را باز می‌کند و متوجه بو و وضعیت بسیار بد سلولش می‌شود و دستور انتقال او به بیمارستان را می‌دهد. هنگامی که به بیمارستان منتقل می‌شود درصدد معالجه او برمی‌آیند. این آشنایی گاهی به صورت دو را دور و گاهی هم نزدیک بود حتی چند سال پیش اطلاع پیدا کردم ایشان دچار بیماری قلبی شدند به همین دلیل به عیادتشان رفتم و او را همانند گذشته صبور و آرام دیدم.

خانم دباغ از جمله زنان شجاع و مبارز بود، چراکه با توجه به شخصیتی که از ایشان شناختم، او از جمله زنانی بود که در تکنیک‌های مبارزه و جنگ‌های چریکی تبحر زیادی داشت. حتی او در لبنان در زمانی که دکتر چمران و دکتر یزدی در لبنان بودند کنار فلسطینی‌ها برای فلسطین‌ها می‌جنگید. بعد از مبارزاتی که در لبنان داشت، به ایران آمد و فعالیت‌هایش را در ایران و در سپاه پاسداران ادامه داد.

نکته‌ای که در خانم مرضیه دباغ به عنوان یک زن مبارز وجود داشت این بود که او شیفته حضرت امام به معنای اعتقادی و نه ظاهری بود. به عبارتی او شخصیت کاریزماتیک حضرت امام را نه تنها دوست داشت بلکه باور قلبی داشت. امام نیز به ایشان بسیار اعتماد داشت تا آنجا که حتی پیامی را که می‌خواست به گورباچف ارسال کنند، توسط خانم دباغ در کنار آیت‌الله جوادی آملی ارسال کردند. البته شرایط اتحادیه جماهیر شوروی هم به گونه‌ای بود که گورباچف هم تلاش می‌کرد که اتحادیه جماهیر شوروی را از آن شرایط خارج کند و با پیامی هم که امام فرستادند، همزمان این استقلال حاصل شد.

نکته پایانی هم اینکه خانم مرضیه دباغ نام خوشی از خود به جای گذاشت، چراکه علاوه بر شجاعت، صداقت و مبارز بودنش، بسیار هم با تقوا و مردم دوست بود. برای جامعه مردم دوست ایران فقدان او را تسلیت می‌گوییم.